

בס"ד, כ' בטבת תשפ"א
4 בינואר 2021
תיק מס' 81014

פסק דין

בעניין שבין:

הנתבעת

התובע

רקע עובדתי:

התובע רכש ארון בגדים מחברת *** [להלן - הנתבעת] ב-19/2/20 בתשלום מלא מראש בסך 1970 ₪.

הובטח לו שיגיע מתקין תוך 21 יום, לאחר תיאום טלפוני.

לאחר כשבועיים התקשר המתקין וקבע פגישה ליום שלישי 3/3/20.

המתקין לא הגיע באותו היום.

לאחר שהתובע התקשר, אמר המתקין שהוא התעכב ויגיע למחרת ביום רביעי 4/3/20.

המתקין אכן הגיע בבוקר והתקין את הארון, אך תוך כדי התקנה התברר:

א. הגב של הארון [המזוניט] אינו באורך הנכון [נשאר רווח בגב הארון].

ב. המסילות של אחת המגירות אינן תואמות ואי אפשר להכניס את המגירה.

ג. הדלתות אינן מכסות את שלד הארון כנדרש, ואינן מאוזנות.

כפיצוי על האיחור [לאחר תיאום עם הנתבעת], שילם התובע למתקין סך של 200 ₪ במקום 300 ₪.

לאחר פניות של התובע לנציגי הנתבעת, נשלח מתקין נוסף כשבוע לאחר מיכן לתקן את הארון.

הארון לא תוקן כראוי:

א. המגירות נשארו בעייתיות.

ב. כשהתקין ידיות לארון ולמגירות, קדח חור לא במקום הנכון ואחר כך סתם אותו, והנזק

נראה לעין.

ג. הגב נשאר קצר.

ד. הדלתות אינו מאוזנות כראוי.

התובע פנה לנתבעת מספר פעמים והתלונן. הובטח לו שהעניין יסודר ויוחלף.

עמוד 1 מתוך 4

הנתבעת תיאמה ביקור בבית התובע לתיקון העניין ב-30/3. התובע התקשר לנתבעת יום קודם ואז אמרה לו הנציגה של הנתבעת שכיון שהוא גר בירושלים, לא תואם ביקור בירושלים, והמתקין לא יוכל להגיע. [למרות שהתובע כבר התכוון לשהות בבית מבחינת מקום עבודתו ותיאם איתם למצוא מחליף].

לאחר מכן במהלך חודש 4/20 התקשרו מהחברה והציעו שיגיעו ביום מסוים. התובע סירב שיבואו בשלב זה שהיה אז תחילת הקורונה.

לקראת סוף חודש אפריל ב-27/4/20 – תואם ביקור נוסף. המתקין לא הגיע. התובע התקשר לנתבעת ושלחו אותו להתקשר לשני מתקינים ולתאם עם אחד מהם מחדש ביקור בביתו. בפועל הניסיון לתאם ביקור נוסף, שהיה כרוך בטרחה, לא צלח.

בתאריך 3/5/20 – התובע פנה לעו"ד ו ב-4/5/20 נשלח מכתב לנתבעת. המכתב נשלח לכתובת שפורסמה באתר ולכתובת החנות, וגם במייל. לא הייתה התייחסות מצד הנתבעת.

בתאריך 7/6/20 פנה התובע לאחד מבתי הדין לממונות בירושלים [לא לבית הדין "ארץ חמדה"], והתחיל התהליך עם בית הדין שם.

ב-14/6/20 נשלחה פניה נוספת לנתבעת לאותה כתובת מייל. ההליך עם בית הדין לא התקדם כראוי ולכן ב-6/7/20 פנה הגיש התובע תביעה לבית משפט השלום.

נשלחה פניה לנתבעת מטעם בית המשפט ולא הייתה התייחסות. השופט המליץ לתובע להגיע פיזית ולמסור את התביעה לנתבעת וכך נעשה. לאחר שלשה חודשים, ב-22/10/20 נסע התובע לחיפה ומסר לידי ב"כ הנתבעת את התביעה מאת בית המשפט. בעקבות הגשת התביעה היה ניסיון מצד בא כוח הנתבעת להגיע לפשרה עם התובע אך הניסיון לא צלח.

התובע לא היה שלם עם הפניה לבית המשפט [מצד פניה לערכאות] והתייעץ עם רבו. בעקבות עצת רבו הוא פנה לבית הדין של "ארץ חמדה" במהלך חודש נובמבר. כרגע יש גם תביעה שתלויה ועומדת בבית המשפט.

תמצית טענות הצדדים:

טענות התובע:

1. סופק לנו ארון פגום.
2. ציפינו שהבעיה תיפתר במהרה מתוך הכרה של הנתבעת שיש כאן בעיה אמיתית. לא כך קרה.
3. כמה ימי עבודה הלכו לאיבוד בצפייה חוזרת ונשנית למתקינים השונים וכן בנסיעה לחיפה למסור את התביעה לידי בא כוח הנתבעת.

עמוד 2 מתוך 4

4. חשנו בזלזול מצד הנתבעת עד שבשיחת טלפון אמרה אחת הנציגות לאשתי "את קונה ארון באינטרנט וזה מה שאת מצפה..."
5. ככל שהזמן עבר והיחס לא השתנה מצד הנתבעת, כעסי הלך וגבר עד שהחלטתי לתבוע את הנתבעת על כל הצער ועוגמת הנפש הבלתי סבירה שנגרמה לנו.
6. מרגע הגשת התביעה, לא הייתי מוכן לקבל הצעות למתקנים שיבואו למרות שהנתבעת הציעה במהלך חודש אפריל כשלוש פעמים שהם יבואו לתקן. **היה לי רצון להוציא את הצדק לאור.**
7. אמנם, ב"כ הנתבעת הציע לי הצעת פשרה אך זה היה מעט מדי ומאוחר מדי.
8. לכן אני תובע סך של 10,000 ₪ בתשלום אחד לפי החישוב הבא:
 1. 2100 ₪ על ששה ימי עבודה שהלכו לאיבוד [לפי חשבון של 350 ₪ ליום עבודה].
 2. 300 ₪ על פתיחת תיק תביעה בבית הדין ובבית המשפט.
 3. 3500 ₪ תשלום לעו"ד.
 4. 4100 ₪ עוגמת הנפש בגין המתנה ארוכה, ארון לקוי, זמן רב של התעסקות סביב נושא הארון.

תמצית טענות נציג הנתבעת:

1. אספקת הארון הייתה מהירה אפילו יותר ממה שהובטח.
2. ניתן 100 ₪ פיצוי לאיחור הראשון.
3. מודה בפגמים שתוארו ע"י התובע ומבין שתיקונם הוא באחריותנו.
4. טעויות קורות וניסינו לטפל בעניין באמת ובתמים.
5. הסיבה שלא היה מענה כי מחודש מרץ ועד סוף חודש מאי חליתי אני ומשפחתי בקורונה והמפעל היה סגור. [נפתח מחדש בתחילת יוני].
6. אין לי אינטרנט בבית ולכן לא ראיתי את ההודעות וההזמנה לדין עד אמצע יוני.
7. היו ניסיונות מצד הנציגות שלנו בחברה לתאם ביקורים, אך הניסיונות נדחו ע"י התובע מחמת התפרצות מגפת הקורונה.
8. החל מאמצע חודש יוני היו תגובות והתקשרות בין החברה לבין התובע ועורך דינו.
9. לא הסכמתי לקיים דיון בירושלים, כי לפי תקנון החברה אם יש תביעה היא תתברר באזור חיפה.
10. הוצע לתובע ארון חדש חילופי.
11. הצעתי הצעת פשרה של כמה מאות שקלים כפיצוי על מה שקרה. התביעה בסך 10,000 ₪ על ארון שעולה כ-2,000 ₪ היא לא מידתית ולא סבירה בעליל.
12. **הערה: מבקש שייכתב בפסק הדין שהצעות הפשרה הן בתנאי שאין תביעה נוספת בבית המשפט.**

תגובת התובע:

עמוד 3 מתוך 4

א. מעולם לא הובטח ארון חדש חילופי.
ב. ברור שאמשוך את התביעה בבית המשפט, המתנתי עם ביטולה כדי להבין מה סמכויותיו של בית הדין.

הערת הדיין:

1. במהלך הדיון נעשה ניסיון להשיג פשרה שלא צלח.
2. התובע שלח אישור למזכירות בית הדין כמה ימים לאחר הדיון שהתביעה שנשלחה לבית המשפט בעניינו בוטלה.

ביום ו' בטבת, 21/12/20 התקיים דיון נוסף בשיחה טלפונית ביוזמת בית הדין במגמה להשיג פשרה בעניין.
לאחר שהובהר לצדדים שבית הדין יפסוק רק נזקים ממשיים שנגרמו באופן ישיר כתוצאה מאי הבאת הארון בזמן ע"י הנתבעת. הומלץ לבעלי הדין להגיע לפשרה בעניין.

לאחר דין ודברים הוסכם :

1. הארון יישאר כמו שהוא בידי התובע והוא מעדיף שלא יעסקו יותר בתיקונו.
2. הנתבעת תעביר לידי התובע סכום של 1500 ₪ וזאת לא יאוחר מתאריך א' בשבט, 14/1/21 – כשבוע וחצי מיום העברת פסק זה לידי בעלי הדין.
3. הסכמות אלו מקבלות את אישור בית הדין, וניתן להן מעמד של פסק בורות.

וזכינו לקיים בעצמנו "אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם" כדברי רבי יהושע בן קרחה.
[סנהדרין ו:]

פסק הדין ניתן בכ' בטבת תשפ"א, 4 בינואר 2021

על החתום

הרב אליהו בלום, אב"ד

עמוד 4 מתוך 4